

[KOTLINKA *sb f*

o oraz a *jasne*.

sg N kotlinka. ◊ *A* kotlinkę. ◊ *L* kotlince.

Sł stp brak, Cn s.v. kotlina, Linde także XVII w. w innym znaczeniu.

Przenośne urządzenie do rozpalenia ognia i wstawienia kotła; arula, focus mobilis Cn: miey piecek do tego/ iákoby kotlinkę niech gárnec w wierzchu wmurowány będzie/ á ogień pod nim nieć. SienHerb 586a; król siedział w domu gdzie zimował [...] á ftála przed nim kotlinká [arula] pełná węgla (marg) ognińko które mógł przenosić. (-). A gdy przeczédł Iudy trzy ábo cztery kárty [...] wrzucił do ognia który był ná kotlince [super arulam] WujBib Ier 36/22–23 (Linde).

MK